

Anton Baláž (1943), prozaik, televízny a filmový scenarista, rádio dramaturg a publicista.

Vyštudoval žurnalistiku na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského. Pôsobil ako redaktor a hlavný redaktor vo viacerých médiách. V období totalitarizmu zakazovaný autor.

Uverejnil knihy: Bohovia ročných období (zošrotované vydanie, 1971), Sen pivníc, (1977), Tiene minulosti (1978), Skleníková Venuša (1980), Tu musíš žiť (1983), Kreslo pre dvoch (1986), Chirurgický dekameron (1989), Hijó, kone Stalinove (1992), Tábor padlých žien, (1993, po srbsky Logor posrnulih žena v preklade Zdenky Valentovej-Belićovej vo vydaní Arhipelagu, 2011), Kým žiješ, miluj (1995), Kronika šťastnejších zajtrajškov (1997), Penelopin návrat (1998), Krajina zabudnutia (2000), Bohovia ročných období (2003), Nežná volavka, (2004), ako aj knihy: Hriešna Vydrica, (2007), Ladislav Hanus (2007), Prehovor, Ezechiel, (2012), Len jedna jar (2013, po chorvátsky Samo jedno proleće v preklade Sanji Milićević Armada vo vydaní Hena, 2016), Vyniesť na svetlo dňa príbehy dlhej noci (2014), Transporty nádeje (2016) a viac rádio drám.

Podľa kníh Tábor padlých žien a Skleníková Venuša nakrutené sú filmy. Získal ocenenia Zväzu slovenských spisovateľov (1983), radu Ľudovíta Štúra II triedy (2008).

Žije v Bratislave.